

[Henning Philipsen.]
tanter for kommunisterne og venstresocialisterne; jeg er ikke utilfreds med, at vi i hvert fald får diskussionen i gang både i regeringen og i forligspartierne om nødvendigheden af at se på dette her.

Boligministeren (*Helge Nielsen*):

Hr. Ingomar Petersen stillede mig et spørgsmål om udlejningssituationen inden for den almennyttige sektor. I den anledning kan jeg oplyse, at ifølge tal, vi i dag kender, var der den 1. januar 1975 5.900 ledige lejligheder og 1. januar 1976 5.200 lejligheder, og i denne periode har der været en tilvækst af nye lejligheder på 8.500, så der er altså en positiv linje i denne udvikling på udlejningssituationen, og jeg kan tilføje, at det især er de store familieboliger, der står ledige.

Jeg kan tilføje, at der måske er ved at tegne sig en ny linje i udlejningssituationen derved, at hvor det førhen udelukkende eller måske i høj grad var Københavnsområdet, der belastede udlejningsproblemet, er det ved at skifte, således at det i dag i højere grad er provinsen, og at der i hvert fald er et klart skifte den vej.

Hvad angår forhandlingerne med kommunerne, er der endnu ikke nogen melding, men jeg vil fortsætte disse drøftelser, og vi har jo ved forskellige lejligheder måttet tage problemet op, hvor der har været tale om lokale problemer, og her synes jeg der har været en meget positiv holdning til at løse nogle af disse ting.

Jeg vil som generelle betragtninger både til hr. Kaj Hansen og til hr. Wilhjelms sige, at jeg mener, at jeg i det, jeg sagde her, klart lagde politisk vilje for dagen til at søge disse problemer løst. Når jeg gjorde billedet op, som det i virkeligheden var, var det måske i højere grad for at tilbagevise nogle af dem, der er uden for huset her, og som prøver at forskrække lejerne unødigt til ugunst for udlejningssituationen, men jeg sagde også ganske klart, at jeg mener, at hensynet til fremtiden for disse lejere nødvendiggør, at de hurtigt får besked om deres situation i forhold ikke bare — og det vil jeg da godt tilføje — til driftslansproblematikken, men også i forhold til rentesikringsaftrapningen, og det kan ikke være nogen i denne sal ubekendt, at jeg på regeringens

vegne har givet udtryk for disse synspunkter. Det synes jeg bare jeg vil understrege.

Så sagde hr. Henning Philipsen til sidst, at lovforslaget ikke havde været fremsat forgæves. Det kan man altid diskutere, men jeg vil da blot sige, at de beslutninger, som er baggrunden for de initiativer, som jeg har prøvet, allerede var truffet, inden dette lovforslag blev fremsat, og så kan man vurdere, hvad der har været mest gavnligt.

(Kort bemærkning).

Wilhjelms (VS):

Jeg vil gerne sige til boligministeren, at spørgsmålet på dette som på alle andre områder, der har at gøre med, hvor socialdemokratiet har ladet sig binde af boligforliget og forligspartierne, ikke så meget er, om ministeren udtrykker god vilje til at løse problemerne. Spørgsmålet kunne godt stilles lidt mere præcist i og for sig, og det kan stilles på den måde, om socialdemokratiet og regeringen fortsat vil lade sig binde til kun at søge løsninger, som bl. a. indeholder partiet venstres vetoret. Vi har hørt hr. Johan Philipsen her i dag lige præcis i denne sag sige, at det ville man da godt kigge på, men der var andre og vigtigere økonomiske problemer, man i sommerens løb måtte kræve løst først. Det er simpelt hen venstres raslen med fremskridtspartiet i kulissen. Det er det, det drejer sig om, og hidtil har det været sådan, at socialdemokratiet end ikke har villet være til bords i disse spørgsmål med nogen, der ikke tilhørte boligforligspartiernes kreds, medmindre man først havde aftalen i hus med boligforligspartierne.

Da ved vi godt, hvordan det ser ud nu. Jeg mener, at det var en forbigåelse af et meget vigtigt punkt, når ministeren ikke med ét ord kommenterede de, skal vi sige, for at sige det meget mildt, betingelser, hr. Johan Philipsen her meget klart stillede op for at være med til at løse disse problemer.

Boligministeren (*Helge Nielsen*):

Kun den korte bemærkning, som vel skulle være overflødig, at jeg også udadtil og her vil bekræfte, at de løsninger, der skal gennemføres, skal gennemføres i samarbejde med forligspartierne bag boligforliget, da det er forligsstof og socialdemokratiet ikke bryder forlig, der er indgået. Og så kunne jeg henvise hr. Wilhjelms til at prøve at tælle